

Степан ГОРЕЧИЙ

*Я по натурі оптиміст. І хоч як було тяжко,
ніколи не падав духом...*

Народився 4 червня 1929 р. у м. Рава-Руська (тепер Жовківський р-н, Львівська обл.). Анастасія та Михайло Горечі мали троє дітей. Степан був наймолодшим. Батько працював помічником машиніста паровоза, мати займалась домашнім господарством. Горечі брали активну участь у діяльності товариства «Просвіта», а мати Анастасія була ще й членкинею жіночої організації «Союз українок». У 1936–1939 рр. Степан навчався в польській початковій школі. У 1939 р. пішов повторно в другий клас радянської школи, де провчився до 1941 р. З

1943 р. брав приватні уроки у вчителя Павла Білика, через рік продовжив навчання у восьмому класі радянської середньої школи, яку закінчив 1947 р.

Того ж року працював касиром у депо на залізничній станції, де познайомився із залізничниками, пов'язаними з підпіллям ОУН. 1948 р. став завідувачем загального відділу райвиконкому і водночас співпрацював з ОУН. Відповідав за розповсюдження «самвидаву», бофонів. 23 квітня 1949 р. був заарештований. Під час слідства декілька місяців перебував у львівських тюрмах на вул. Судова та «Бригідки». 28 червня 1949 р. засуджений за ст. 20, 54-1 «а» («пособництво і зв'язок з ОУН», «зрада Батьківщини») Кримінального кодексу УРСР до 25 років позбавлення волі. У жовтні 1949 р. був етапований зі львівської пересильної тюрми №25 до таборів ГУЛАГу. Покарання відбував у виправно-трудових таборах Кенгіру, Спаська, Актасу, Карабасу, Сарані (тепер Казахстан), Норильська (тепер Росія). Неодноразово сидів у штрафних ізоляторах і табірних тюрмах. Брав участь у Норильському повстанні в'язнів 1953 р. Пізніше перебував у виправно-трудових таборах «Ювілейний» та «Холодний» (тепер Магаданська обл., Росія).

Звільнений 22 березня 1955 р., після чого повернувся додому. В 1956 р. одружився із Зиновією-Іванною Отчак. Того ж року сім'я переїхала до м. Жидачів Львівської обл. У них народилося двоє дітей: донька Марія та син Юрій. З 1956 р. Степан працював на Жидачівському картонно-паперовому комбінаті електриком, згодом – старшим майстром. У 1958–1967 рр. навчався заочно у Львівському політехнічному інституті, здобув кваліфікацію інженера-електрика. 1984 р. Горечі переїхали до Львова, де Степан працював інженером на підприємстві «Львівські міські електричні мережі».

У 1998–2013 рр. очолював товариство «Просвіта» Галицького р-ну Львова. Брав участь у діяльності львівських організацій Спілка політв'язнів України та Братство ОУН-УПА. Мешкає у Львові.

Опрацювала Людмила Левченко